

การพัฒนาแบบการป้องกันและการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง THE DEVELOPMENT OF PREVENTION AND SOLUTION MODEL FOR CRYSTAL METHAMPHETAMINE ADDICTION AMONG FEMALE ADOLESCENTS

ฐิตชา ผ่องไพบูลย์¹ พีระพงษ์ ปักศิรี² กล้าหาญ ณ น่าน³ และ วิจิตรา ศรีสอน⁴

Thicha Phongpaiboon, Peerapong Pukkeeree, Khahan Na-Nam and Wijitra Srisorn

Article History

Received: 02-02-2023; Revised: 23-03-2024; Accepted: 23-03-2024

<https://doi.org/10.14456/issc.2024.30>

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงปัญหาประสบการณ์และบทเรียนชีวิตของวัยรุ่นหญิงที่เกี่ยวข้องกับยาไอซ์ และ 2) เพื่อการพัฒนาแบบและการประเมินรูปแบบ โดยใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 36 คน ได้แก่ วัยรุ่นหญิงที่ต้องโทษอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิงธัญบุรี ทัณฑสถานธนบุรี ทัณฑสถานชลบุรี ครอบครัว และเพื่อนบ้านในละแวกชุมชนของวัยรุ่นหญิงที่ต้องโทษอยู่ในทัณฑสถานทั้ง 3 แห่ง จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดชลบุรี เครื่องมือใช้ในการวิจัยผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาเฉพาะกรณี วิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความเชิงตรรกะ และการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

ผลการวิจัยพบว่า

วัยรุ่นหญิง เกิดปัญหาจากตนเอง ครอบครัว สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ และทัศนคติ การมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาไอซ์ ด้านครอบครัว/ชุมชนยังไม่ดีพอถึงแม้จะรับรู้ถึงปัญหามีความต้องการร่วมป้องกัน แก้ไขให้เด็กวัยรุ่นหญิง และคนในชุมชนสามารถกลับไปใช้ชีวิตได้ตามปกติเพื่อให้ชุมชนเป็นพื้นที่ปลอดภัยเสถียร ด้านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการปัญหาเสถียรในชุมชน กลไกการทำงาน รูปแบบและวิธีการขับเคลื่อนนโยบายไปปฏิบัติ ยังขาดความเชื่อมโยงในการดำเนิน

¹นักศึกษาระดับปริญญาเอก ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Doctoral, Doctor of Philosophy in Social Sciences, Faculty of Political Science, Ramkhamhaeng University

E-mail: thi-katii@hotmail.com *First Author

²ประธานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Chairman of the advisor, Ramkhamhaeng University

³อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Advisor, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

⁴อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Advisor, Suan Sunandha Rajabhat University

งานทำให้วิธีการป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้เกิดแนวทางดำเนินงานที่มุ่งสร้างสังคมปลอดภัยจากยาเสพติด

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ; การป้องกันและแก้ไข; ยาไอซ์; วัยรุ่นหญิง

ABSTRACT

This research “The Development of Prevention and Solution Model for Crystal Methamphetamine Addiction among Female Adolescents” aimed to study the problems, experiences and life lessons of adolescent girls related to Crystal Methamphetamine, by using a qualitative research method and the group of 36 key informants included adolescent girls who were sentenced to prison in a special treatment facility for drug addicts at Thanyaburi Women Correctional Institution, Thonburi Women Correctional Institution, Chonburi Women Correctional Institution, family and neighbors in the neighborhood of adolescent girls sentenced in the Women’s Prevention model research presentations, and solving the problem of drug addiction among adolescent girls developed by the researcher which assessed by experts. Penitentiary Pathum Thani Province, Nonthaburi Province, Chonburi Province, Government Officials who responsible for various duties in the Women’s Penitentiary, Community officials include mayor, deputy mayor, deputy secretary of the municipality, village headman, and commander of Nakhon Si Thammarat Central Prison, in the total of 36 people. The case study analyze data through logical interpretations and inductive conclusions.

The results showed that:

Adolescent girls’ problems arise from themselves, family, environment, economy and attitudes, participation in prevention and solve the problem of Crystal Methamphetamine. On the family side and the community is not good enough even though it is aware of the problem and needs to be involved in such prevention. In order to resolve a problem for such girls and people in the community so that they can return to normal life to make the community a drug-free area. For government officials and private sectors related to drug problem management in the community, working mechanisms, patterns and methods of driving policies into practice which are still lack of linkages in operations. Therefore, the protection and the solving methods of Crystal Methamphetamine among adolescent girls. If also need to be revised to created operational guidelines that aimed at creating a safe society from drugs.

Keywords: Model development; Prevention and correction; Methamphetamine; Female Adolescents

1. บทนำ

ประเทศไทยยังคงเผชิญอยู่กับปัญหาสารเสพติดผิดกฎหมายที่มาจากแหล่งผลิตในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ และในขณะเดียวกันประเทศไทยก็ถูกใช้เป็นแหล่งพักสารเสพติดและเส้นทางลำเลียงผ่านเพื่อส่งยาบ้า ไอซ์ และสารเสพติดอื่นไปยังประเทศที่สาม โดยสารเสพติดที่อยู่ในประเทศไทยมีปริมาณมากและราคาถูก ส่งผลให้เกิดผู้เสพยาใหม่และในขณะเดียวกันผู้ใช้สารเสพติดเดิมอาจใช้สารในปริมาณที่มากขึ้น ส่งผลให้มีการเสพติดที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น สถิติผู้ใช้เมทแอมเฟตามีนที่เข้ารับการบำบัดรักษาในทุกระบบจากข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด (บสต.) ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559-2563 โดยจำนวนผู้ใช้เมทแอมเฟตามีนที่เข้ารับการบำบัดรักษามีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี ยาบ้ายังคงเป็นสารเสพติดที่เข้ารับการบำบัดมากที่สุด ขณะที่ยาไอซ์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ผู้ป่วยเพศหญิงและผู้ติดยาเสพติดระดับรุนแรงมีอัตราส่วนเพิ่มขึ้นทุกปี ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาผู้วิจัย เล็งเห็นถึงปัญหาการใช้ยาเสพติดของเด็กวัยรุ่นหญิงเป็นปัญหาที่มีอะไรหลายอย่างที่ซับซ้อน ปัจจุบันมีหลายหน่วยงานที่เข้ามาร่วมดำเนินงานแก้ไขด้านการจัดการยาเสพติดในแต่ละพื้นที่ แต่จากข้อมูลเชิงพื้นที่ก็ยังมีปัญหาเสพติดระดับรุนแรงอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมากและมีโอกาสที่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่เกิดจากเรื่องของกระบวนการ หน่วยงานต่าง ๆ และการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง คนที่ทำความผิดสามารถหลบหลีกได้ถ้ามีเงิน มีเส้นสาย หน่วยงานที่ทำให้ความยุติธรรม ไม่ยุติธรรมสามารถพลิกซ้าย พลิกขวาได้แล้วจะมีกฎหมายไว้ทำไมถ้ามีการแทรกแซงจากตำแหน่งข้าราชการต่าง ๆ ส่งผลให้ยากต่อการควบคุมในการแก้ไขปัญหาคrucialต่อกลุ่มวัยรุ่นหญิง อีกทั้งงานวิจัยส่วนใหญ่ยังมีการระบุแยกเพศของผู้ติดยาเสพติด ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเฉพาะเพศหญิงที่ติดยาไอซ์เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาเป็นการพัฒนารูปแบบแล้วนำไปปรับปรุงสามารถแก้ไขปัญหาให้เกิดประสิทธิภาพและสามารถนำไปปรับใช้ในพื้นที่อื่น ๆ ได้อีกต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัญหาการป้องกัน และการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง
- 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการป้องกัน และการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง
- 3) เพื่อประเมินรูปแบบการป้องกัน และการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง

3. การทบทวนวรรณกรรม

วัยรุ่นหญิง (Female Adolescent) หมายถึง วัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สภาวะทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจหรืออารมณ์ ด้านสังคมและด้านสติปัญญา แบ่งเป็น 3 ระยะ วัยรุ่นตอนต้น ช่วงอายุ 10-14 ปี ค่อนข้างหลงตัวเอง (Narcissistic Phase) มีความต้องการเป็นอิสระ (Emancipation) ยังต้องพึ่งพาพ่อแม่ วัยรุ่นตอนกลางช่วงอายุ 14-18 ปี ในระยะนี้มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เป็นระยะที่ठीร้อน ง่าย ๆ มักจะมีความขัดแย้งกับพ่อแม่สูง การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายสมบูรณ์เต็มที่ เป็นระยะที่เริ่มทดลองเกี่ยวกับเพศ ซึ่งถ้าขาดความรู้และการป้องกันจะก่อให้เกิดปัญหาดังครกที่ไม่พึงปรารถนาหรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ เป็นระยะที่มีปัญหามากและบ่อยที่สุด วัยรุ่นตอนปลาย ช่วงอายุ 18-20 ปี ความเป็นอิสระเต็มที่ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ให้ความสนใจต่อคำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องการป้องกันปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

การป้องกันการติดยาไอซ์ (Crystal Methamphetamine Addiction Prevention) หมายถึงการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร (ปทุมธานี นนทบุรี) ภาคตะวันออก (ชลบุรี) ให้สอดคล้องกับลักษณะและสถานการณ์ของปัญหาที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยการขับเคลื่อนมาตรการลดอันตรายจากยาเสพติดสู่หน่วยปฏิบัติในพื้นที่แบบครบวงจรภายใต้การปฏิบัติร่วมกันของหน่วยงานในพื้นที่ ทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคประชาชนที่ต้องมีการรับรู้และความเข้าใจในแนวทางการลดอันตรายจากยาเสพติดอย่างชัดเจน และมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการดูแลและให้บริการด้านสาธารณสุขแก่ผู้ใช้ยาเสพติดตามสิทธิที่พึงได้รับ เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และผลกระทบเชิงลบในด้านต่าง ๆ

การแก้ไขปัญหามติดยาไอซ์ (Tackling Crystal Methamphetamine Addiction) หมายถึง การแก้ไขปัญหตามแนวทางการทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายจากทั้งหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคประชาสังคม และชุมชนโดยการเข้าถึง และจูงใจให้เข้ารับบริการหรือดูแลจากหน่วยงานต่าง ๆ การคัดกรอง หรือการประเมินลักษณะ พฤติกรรมและความพร้อมของผู้ใช้ยาเสพติดว่าเหมาะสมที่จะได้รับการดูแลหรือบริการในลักษณะใด อีกทั้งมีการจัดบริการให้ความรู้และสร้างทัศนคติที่ดี การให้บริการด้านสุขภาพ เช่นการให้บริการสารทดแทน การจัดให้บริการป้องกันและดูแลรักษาอันตรายจากการใช้ยาเสพติดเกินขนาด การให้บริการด้านสังคม สร้างพัฒนาทักษะทางสังคมให้แก่ผู้ใช้ยาเสพติด สร้างโอกาสให้ผู้ติดยาเสพติดสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม และควรมีการดูแลอย่างต่อเนื่องของหน่วยงาน ภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งครอบครัว ชุมชน และภาคประชาสังคมเพื่อบังคับให้ผู้ใช้ยาเสพติดปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติในการใช้ยาเสพติด สร้างความรับผิดชอบต่อสังคม

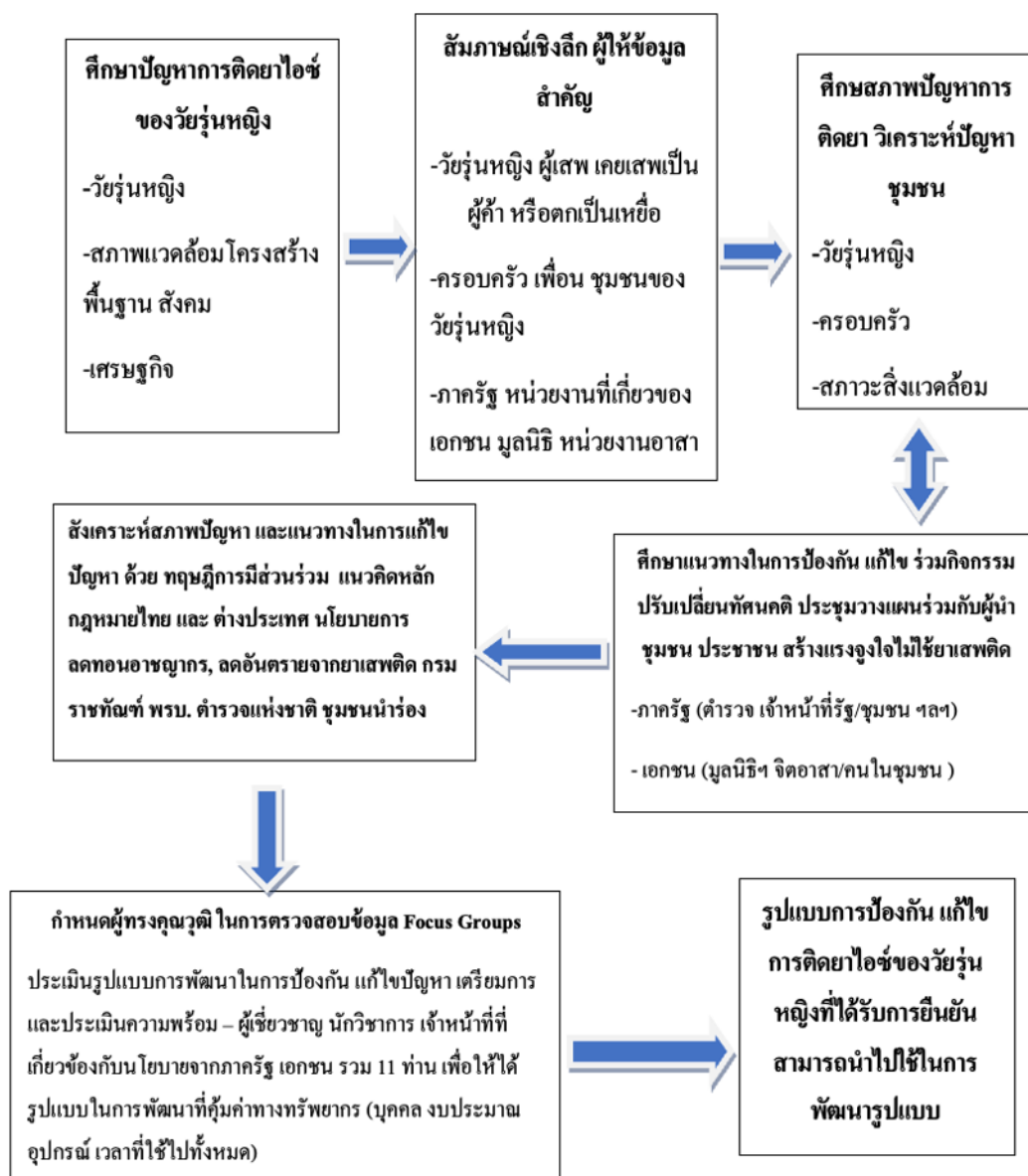
การพัฒนาแบบการป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาไอซ์ (Developing a Modified form Prevent Crystal Methamphetamine Problems) หมายถึง การศึกษาสภาพปัญหาวัยรุ่นหญิง ครอบครัว และภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาไอซ์เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกัน การแก้ไขปัญหายาโดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการมีส่วนร่วมและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาปรับปรุงการพัฒนาแบบการป้องกัน การแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง ให้มีคุณภาพมากขึ้นโดยผ่านกระบวนการ วิธี การและเทคนิคที่เป็นระบบและต่อเนื่อง อันมีผลทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ (Efficiently) ประสิทธิภาพ (Effectively) ทำให้การพัฒนาแบบมีคุณภาพที่ดี

การประเมินแบบการป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาไอซ์(Evaluation of Preventive and Corrective Crystal Methamphetamine Problems) หมายถึง การกำหนดผู้ตรวจสอบรูปแบบโดยเลือกแบบเจาะจงผู้เชี่ยวชาญจากภาครัฐ ภาคเอกชนเพื่อทำการสนทนากลุ่ม กำหนดประเด็นการสนทนา อภิปรายแลกเปลี่ยนในประเด็นต่าง ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเจาะจงเพื่อหาข้อสรุปที่ตรวจสอบความสอดคล้องของผลการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์ในการป้องกัน การติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิงสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาที่สามารถสร้างผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลรูปแบบการแก้ไข ป้องกันปัญหาการติดยาไอซ์

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1

กรอบแนวคิด

5. ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ (1)วัยรุ่นหญิง ผู้เสพยาเสพติดหรือผู้เคยเสพยาเสพติดประเภทยาไอซ์ โดยมีคุณสมบัติคืออายุ 11-18 ปี เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการเสพยา ครอบครองหรือจำหน่ายยาเสพติดประเภทยาไอซ์ที่ต้องโทษอยู่ในทัณฑสถานหญิง ได้สัมภาษณ์ผู้ต้องขังในทัณฑสถาน 3 แห่งคือ (1) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิงธัญบุรี (คลองห้า) (2) ทัณฑสถานหญิงชลบุรี (3) ทัณฑสถานหญิงธนบุรี (2) ครอบครัวยุ และเพื่อนบ้านในละแวกชุมชนของวัยรุ่นหญิงผู้ต้องโทษอยู่ในทัณฑสถานหญิงหรือพ้นโทษแล้วจากการเสพยา ครอบครอง จำหน่ายยาเสพติดประเภทยาไอซ์ ได้สัมภาษณ์อิงกับทัณฑสถาน 3 แห่งคือ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดชลบุรี (3) ภาค รัฐ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน้าที่หน่วยต่าง ๆ ในทัณฑสถานหญิง 3 แห่ง เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ชุมชนประกอบด้วย นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี รองปลัดเทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช รวมทั้งสิ้นจำนวน 36 คน โดยเจาะจงเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางป้องกันให้การแนะนำ

2. ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกพื้นที่กรณีศึกษาแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีหลักสำหรับการเลือกกว่าเป็นพื้นที่ชุมชนที่มีปรากฏการณ์ทางสังคมที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด มีวิธีการดำเนินการปราบปราม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้ใช้เกณฑ์ในการเลือกกรณีศึกษา ดังนี้ . เลือกภาคกลาง กรุงเทพมหานคร (เขตการปกครองพิเศษ) ปทุมธานี นนทบุรีและภาคตะวันออก ชลบุรี โดยใช้เกณฑ์จำนวนประชากรมากที่สุด พื้นที่ภาคกลางค่อนข้างมีความหลากหลายทางด้านสังคม วัฒนธรรม และชาติพันธุ์ จึงเป็นพื้นที่ที่มีทั้งในมิติของระบบโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ระบบโครงสร้างการจ้างแรงงานจากปัจจัยเหล่านี้จึงส่งผลให้พื้นที่ภาคกลางเป็นพื้นที่ที่มีผู้คนจากหลายหลายภูมิภาค เชื้อชาติมาอาศัยอยู่เพราะเป็นแหล่งการจ้างงานที่สำคัญอีกทั้งหลาย ๆ จังหวัดในพื้นที่ภาคกลางเป็นประตูเปิดไปสู่จังหวัดต่าง ๆ ในภูมิภาคอื่น ๆ และประเทศเพื่อนบ้าน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) มีลักษณะคำถามแบบปลายเปิดและคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เดียว โดยมีสาระตรงกับวัตถุประสงค์ มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

(1) บันทึกภาคสนามของผู้วิจัย (2) แบบสัมภาษณ์ ใช้สัมภาษณ์วัยรุ่นหญิง ผู้เสพยาหรือผู้เคยเสพยาเสพติด จำหน่าย ครอบครองยาเสพติดประเภทยาไอซ์ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ หรือผู้เกี่ยวข้องกับแนวนโยบาย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี หนังสือ เอกสาร บทความและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของวัยรุ่นหญิง ปัญหาการมีส่วนร่วมของครอบครัว แนวคิดและการดำเนินงานในการป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดในประเทศไทย (2) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและมีความสมบูรณ์ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ข้อมูล โดยการสร้างข้อสรุปจากการศึกษาใช้ทฤษฎีเป็นกรอบในการสรุป และทำการสังเคราะห์โดยวิธีการอุปนัย (Analytic Induction) จากการตีความเชิงตรรกะ(Logical interpretation) และสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Inductive conclusion) ของข้อมูลที่ได้มาจากปรากฏการณ์ที่เป็นรูปธรรมมองเห็นได้ และทำการตรวจสอบทุกขั้นตอนในขณะที่ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และเข้าไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีที่มีข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไม่เพียงพอที่จะตอบคำถามสลับกันไปอย่างนี้ตลอดการเขียนข้อมูลในการทำงานผลการวิจัย

6. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งการนำเสนอได้เป็น 3 ส่วน คือ (1) เพื่อศึกษาปัญหาแนวทางการป้องกัน และการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง (2) เพื่อพัฒนารูปแบบการป้องกัน และการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง (3) เพื่อประเมินรูปแบบการป้องกัน และการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า การแพร่ระบาดของสารเสพติดได้ส่งผลกระทบต่อ ผู้เสพ/ผู้ติดสารเสพติด ครอบครัว สังคม การเมือง และนำไปสู่ปัญหาสังคมได้อีกมากมาย โดยรัฐบาลต้องสูญเสียงบประมาณจำนวนมากเพื่อดำเนินการปราบปราม ป้องกัน และบำบัดรักษาฟื้นฟูผู้ติดสารเสพติด เพื่อให้ผู้ติดสารเสพติดกลับมาเป็นประชากรที่มีคุณภาพและเป็นพลังในการพัฒนาประเทศ

1. ปัญหาการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิงการเสพยาหรือติดยาที่เกิดจาก (1) ตนเองอยากลอง (2) ครอบครัว ขาดความอบอุ่นหรือเข้มงวดเกินไป (3) สภาพแวดล้อมในชุมชน/สังคม ส่วนใหญ่ต้องประกอบอาชีพ ค่าขาย/รับจ้างเพื่อให้พอเพียงกับค่าครองชีพในครอบครัวจึงไม่มีเวลาที่พร้อมมือแก้ไขปัญหากับหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนที่รับผิดชอบดูแลเรื่องยาเสพติด (4) เศรษฐกิจปัญหาด้านเศรษฐกิจที่ก่อตัวขึ้นจากหลายปัจจัยที่ส่งผลให้คนในชุมชนบางส่วนตกงานขาดรายได้นำไปสู่ความเครียด และมีเวลาว่างเพิ่มมากขึ้น (5) ทักษะคิด ผู้ที่ใช้จ่ายยาเสพติดที่ได้รับการบำบัดแล้วแต่ก็ยังไม่สามารถทำให้เลิกเสพติดได้แต่กลับทำให้ตนเองได้เครือข่าย หรือรู้จักกลุ่มคนมากขึ้น หรือในสภาพสังคม ชุมชนที่เป็นแบบเดิมถึงแม้จะออกจากเรือนจำแล้วก็ไม่สามารถทำให้ตนเองเลิกจากยาเสพติดได้

2. การป้องกันการติดยาไอซ์วัยรุ่นหญิง การดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติในแต่ละพื้นที่การสร้างเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันยาเสพติด การสร้างชุมชนเข้มแข็ง ร่วมประชาคมหมู่บ้านหาแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องยาเสพติดโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม พบปะแกนนำหมู่บ้านและประชาชนในพื้นที่ เข้าพบผู้นำชุมชนหรือผู้นำหมู่บ้าน เข้าประชุมตามหมู่บ้านต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ทำความเข้าใจถึงโทษยาไอซ์ พิษภัย และโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิดด้วยการเข้าถึงและค้นหาผู้ใช้จ่ายยาเสพติดที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจากหลายหน่วยงาน ซึ่งมีวิธีการที่แตกต่างกันไปทำให้สามารถเข้าถึงผู้ใช้จ่ายยาเสพติดได้หลายกลุ่มซึ่งอาจเกิดจากการยอมรับและความไว้วางใจที่ได้รับการบำบัดในระบบต่าง ๆ ตามแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติด

3. การแก้ไขปัญหการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง การแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยด้าน/ส่วนใด ด้าน/ส่วนหนึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชนและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยการดำเนินการร่วมมือกัน แต่ปัญหาของยาเสพติดนั้นก็จะเกิดจากปัญหาครอบครัวเพราะว่าพื้นฐานครอบครัวถือเป็นรากฐานที่สำคัญที่จะช่วยลดความเสี่ยงของกลุ่มเยาวชนกลุ่มใหม่ ๆ (1) แก้ไขโดยบทบาทของครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันหลักในการดูแลแก้ไข ป้องกันผู้ป่วยยาเสพติดในทุกช่วงวัย เพราะบทบาทบางอย่างของครอบครัวก็เป็นเหตุทำให้เกิดของปัญหายาเสพติด (2) แก้ไขโดยทบทวนและแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ สรุป การป้องกัน และการแก้ไขปัญหการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนตั้งแต่ประชาชนในชุมชน นายกเทศมนตรี ปลัดอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและที่สำคัญคือตำรวจที่มีหน้าที่ดูแลประชาชนในชุมชน ภารกิจหลักของตำรวจภูธร/ชุมชนในการป้องกันปัญหาวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และอาจก่ออาชญากรรม คือต้องทำหน้าที่สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ ออกงานสายตรวจเพื่อรักษาความปลอดภัย และต้องเตรียมพร้อมเผชิญเหตุการณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เมื่อมีการแจ้งเหตุ หรือเห็นที่เกิดเหตุ ประสิทธิภาพในการป้องกันปัญหาทำให้เกิดความร่วมมือกับประชาชนและชุมชน อย่างไรก็ตาม ความท้าทายในการดำเนินการป้องกัน และการแก้ไขปัญหายาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง คือการแพร่ระบาดด้วยวิธี และรายาที่ถูกลดส่งผลให้หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาสังคมต้องมีการทบทวนแนวทางการดำเนินงาน เพื่อกำหนดรูปแบบการเข้าถึงผู้ติดยาเสพติด การให้บริการแก่ผู้ใช้จ่ายยาเสพติดเพิ่มเติม อาทิ การจัดให้มีการทำกิจกรรมกลุ่มจิตสังคมบำบัดควบคู่กับการให้ยาทดแทนสำหรับผู้เสพติดยาเสพติดที่มีพฤติกรรมการใช้จ่ายยา หรือให้ความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากการใช้จ่ายยาเสพติด และให้คำแนะนำเพื่อจูงใจให้ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาตามรูปแบบที่เหมาะสม

4. การพัฒนารูปแบบการป้องกัน และการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง

ปัญหาหายาเสพติดนับเป็นปัญหาสาธารณสุขที่แต่ละประเทศจัดให้เป็นปัญหาที่มีความสำคัญ และยังส่งผลกระทบต่อสังคมบนฐานคิดที่ว่ายาเสพติดเป็นจุดเริ่มต้นของอาชญากรรมหรือการเกิดอันตรายต่อสังคมในด้านต่าง ๆ รวมทั้งเป็นสิ่งที่ขัดขวางการพัฒนาประชากรในประเทศให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพจากฤทธิ์ของการเสพติด และสถานการณ์ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ทุกประเทศทุ่มเททรัพยากรในการจัดการและควบคุมปัญหา โดยมุ่งลดปัจจัยทั้งฝั่งของผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้เสพโดยการปราบปรามลงโทษโดยใช้กฎหมายเป็นหลัก รวมทั้งการลดจำนวนความต้องการ หรือผู้ติดยาเสพติดในสังคมโดยใช้มาตรการลงโทษ การบำบัดรักษา รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดผู้ติดยาเสพติดรายใหม่โดยดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนดังนี้ (1) การเข้าถึง (Reach) และจูงใจให้ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับบริการหรือการดูแลจากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ (2) การคัดกรอง (Screening) หรือการประเมินลักษณะพฤติกรรมและความพร้อมของผู้ติดยาเสพติดว่าเหมาะสม (3) การจัดบริการที่ตรงตามความจำเป็นและความพร้อมของผู้ติดยาเสพติด (Service) เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดูแลผู้ติดยาเสพติด (4) การดูแลอย่างต่อเนื่อง (Retention) โดยควรมุ่งเน้นติดตามผู้ติดยาเสพติดให้ยังคงอยู่ในความดูแลของหน่วยงานและภาคส่วนต่าง ๆ (5) การสนับสนุนการดูแลผู้ติดยา (Support) จากหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชน โดยแสวงหาการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมในด้านต่าง ๆ การแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนต้องใช้หลัก ป้องกัน คุ้มครอง สังคมมนุษยชน พันพุม มาตรการ

5. ประเมินรูปแบบการป้องกัน และการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง

ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 11 ท่านได้ประเมินรูปแบบการป้องกัน และการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง โดยได้แนะนำให้ศึกษาโครงการครู D.A.R.E โครงการนาร่องในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนหลาย ๆ พื้นที่ เพื่อเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะยาไอซ์ที่มีการจับกุมได้จำนวนมากขึ้นเนื่องจากราคาถูก และกลุ่มผู้เสพยาก็เป็นเยาวชน/วัยรุ่นที่อายุต่ำกว่า 10 ปี จนดูว่าจะเป็นภัยต่อสังคมและยากที่จะแก้ไขปัญหากหากไม่มีการร่วมมือจากประชาชน ชุมชน โรงเรียน องค์กรต่าง ๆ การดำเนินการป้องกัน แก้ไขปัญหาสารเสพติดควรได้รับความร่วมมือจากชุมชน องค์กรหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับสารเสพติด ทำให้การดำเนินงานป้องกันแก้ไขสารเสพติดมีความสำเร็จและมีความยั่งยืนมากขึ้น

7. อภิปรายผล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการอภิปรายจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ปัญหาการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง ผู้วิจัยอธิบายผลการวิจัยโดยจำแนกสาเหตุของปัญหาการติดยาเสพติดไอซ์ออกเป็น ส่วน ๆ ดังนี้ สาเหตุที่หนึ่ง ตนเอง สาเหตุที่สอง ครอบครัว สาเหตุที่สาม สภาพแวดล้อมของชุมชน สาเหตุที่สี่ เศรษฐกิจ สาเหตุที่ทำให้ทัศนคติ

ปัจจัยสำคัญอันเป็นสาเหตุของการกระทำผิดที่เกิดจากตัววัยรุ่นหญิงเอง มีดังนี้

1. ปัจจัยภายในตัววัยรุ่นหญิง

(1) สติปัญญาและประสบการณ์น้อย ทำให้เกิดความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ถูกชักจูงให้กระทำความผิดได้โดยง่าย (2) ภาวะเหงาจิตวัยรุ่นมีภาวะทางจิตใจที่ยังไม่เจริญเต็มที่โดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีอารมณ์รุนแรง คึกคะนอง ขาดความยับยั้งหรืออดทนต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อม (3) พันธุกรรม ความบกพร่องที่ได้รับถ่ายทอดจากพ่อแม่ เช่น โรคปัญญาอ่อน หรือความบกพร่องทางบุคลิกภาพอาจส่งผลให้ขาดความยับยั้งชั่งใจในการกระทำความผิด (4) ความไม่สมประกอบทางกาย เช่น ความพิการ เจ็บป่วยด้วยโรคภัย ซึ่งส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาทางอารมณ์มีปมด้อยไม่สามารถเข้ากับสังคมได้มีปฏิกิริยา หรือแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงหรือกระทำความผิด (5) ความไม่สมประกอบทางใจ เช่น จิตบกพร่อง ทำให้ไม่สามารถรู้ผิดชอบ ชั่วดี หรือไม่สามารถบังคับตนเองได้อาจเป็นเหตุให้กระทำความผิดได้ง่ายกว่าปกติ

2. ปัจจัยภายนอกตัววัยรุ่นหญิง

(1) สภาพปัญหาภายในครอบครัว เช่น ปัญหาความอบอุ่นในครอบครัว ปัญหาการอบรมเลี้ยงดูไม่เหมาะสมจนเกินไปหรือปล่อยปละละเลยในการอบรมสั่งสอน ปัญหาการซึมซับพฤติกรรมของคนในครอบครัว และปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัว (2) สภาพปัญหาภายนอกครอบครัว เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมภายในพื้นที่ชุมชน ที่พักอาศัยใกล้แหล่งเสื่อมโทรม แหล่งอบายมุข/สถานเริงรมย์ ปัญหาการลอกเลียนแบบ พฤติกรรมการลอกเลียนแบบที่ไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะลอกเลียนจากกลุ่มเพื่อน โซเชียลเน็ตเวิร์ค สื่อออนไลน์ต่าง ๆ หรือกระแสความเชื่อผิด ๆ เช่นกระแสวัตถุนิยม ปัญหาเศรษฐกิจค่าครองชีพที่แพงขึ้น

สรุปได้ว่าการกระทำผิดของวัยรุ่นหญิงเกี่ยวกับปัญหายาไอซ์ อาจมีได้เกิดมาจากสาเหตุใด สาเหตุหนึ่ง แต่อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุประกอบกันโดยแต่ละสาเหตุต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันหรือสาเหตุหนึ่งอาจนำไปสู่สาเหตุอื่น ซึ่งกระตุ้นหรือผลักดันให้วัยรุ่นหญิงกระทำผิดมากขึ้น การกระทำผิดเกี่ยวกับปัญหายาไอซ์ของวัยรุ่นหญิงมิได้เกิดจากจิตใจที่เลวร้าย แต่มักเกิดจากความหลงผิด รู้เท่าไม่ถึงการณ์ความเขลาเบาปัญญา หรือความอ่อนแอทางจิตใจ ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เกิดการพัฒนาแนวคิดที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปว่าหน่วยงานภาครัฐไม่ควรปฏิบัติต่อวัยรุ่นหญิงที่เสพยา เสพ/ค้ายาเหล่านี้เช่นอาชญากร เพราะจะเป็นการผลักดันให้วัยรุ่นหญิงหวนกลับ ถลาลึกไปสู่วงจรการเสพติด หรือค้าอย่างไม่สามารถแก้ไขได้ ปัจจัยที่เกิดจากครอบครัวถือว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล ความสำคัญของครอบครัวในการป้องกัน และแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง ที่ส่งผลให้สมาชิกในครอบครัวเข้าสู่วงจรของปัญหาเสพติด ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกัน แก้ไขปัญหานี้ พ่อแม่ ผู้ปกครองทุกคนจึงควรพยายามทำความเข้าใจให้รู้ว่ายาสเสพติดแต่ละชนิดมีฤทธิ์และส่งผลต่อร่างกาย อนาคตของบุตรหลานอย่างไร การเลี้ยงดูบุตรหลานที่อยู่ช่วงวัยรุ่น อันเป็นวัยที่เสี่ยงต่อปัญหาเสพติด การเลี้ยงดูบุตรหลานในแต่ละครอบครัวมีความแตกต่างกันเกือบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือด้านการเรียน การได้รับคำปรึกษาหารือหรือคำแนะนำ ได้รับความรักและการสนับสนุนที่ดี การมีระเบียบกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน เข้มงวดของครอบครัว

2. การป้องกันการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง/แพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นหญิง ด้วยการสร้างเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันยาเสพติด ดังนี้

(1) การสร้างชุมชนเข้มแข็ง หมู่บ้านปลอดยาเสพติดให้สังคมป้องกัน แจ้งเบาะแสผู้เกี่ยวข้องในหมู่บ้าน (2) ร่วมประชาคมหมู่บ้านหาแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องยาเสพติดโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม และจัดตั้งผู้นำ และคณะกรรมการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยเริ่มจากผู้เสพไปจนถึงผู้ค้า (3) พบปะแกนนำหมู่บ้านและประชาชนในพื้นที่ทำความเข้าใจของพิษภัย และโทษผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตรวจสอบแหล่งมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น และจัดชุดเฝ้าตรวจตามแหล่งมั่วสุม ตั้งแหล่งข่าวติดตามพฤติกรรมของผู้ที่สงสัยเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง (4) เข้าพบผู้นำชุมชนหรือผู้นำหมู่บ้านพูดคุยกับชาวบ้านในพื้นที่อย่างเป็นกันเองและแนะนำให้ความรู้แก่ผู้นำชุมชน ให้ชาวบ้านเข้าใจถึงอันตรายของยาเสพติดและโทษ (5) พบปะพูดคุยกับประชาชนในพื้นที่ (6) ผู้นำชุมชนมีการกระจายข่าวสารแก่ประชาชน ด้วยการประกาศผ่านเสียงตามสาย การนัดประชุมประจำเดือน ปลุกฝังให้คนในชุมชนรู้จักโทษของยาเสพติดให้เกิดจิตสำนึก ของการเป็นคนในชุมชนโดยการร่วมมือปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ด้วยการเฝ้าระวัง คอยเป็นหูเป็นตา ดูแลซึ่งกันและกันในชุมชนเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งพร้อมที่จะต่อสู้กับยาเสพติด (7) เข้าประชุมตามหมู่บ้านต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์ให้รู้ถึงโทษยาไอซ์

3. การแก้ไขปัญหการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง การแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยด้าน/ส่วนใด ด้าน/ส่วนหนึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชนและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยการดำเนินการร่วมมือกัน แต่ปัญหาของยาเสพติดนั้นก็มักเกิดจากปัญหาครอบครัวเพราะว่าพื้นฐานครอบครัวถือเป็นรากฐานที่สำคัญที่จะช่วยลดความเสี่ยงของกลุ่มเยาวชนกลุ่มใหม่ ๆ(1) แก้ไขโดยบทบาทของครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันหลักในการดูแล แก้ไข ป้องกันผู้ป่วยยาเสพติดในทุกช่วงวัย เพราะบทบาทบางอย่างของครอบครัวก็เป็นเหตุทำให้เกิดของปัญหายาเสพติด (2) แก้ไขโดยทบทวนและแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ

4. การพัฒนารูปแบบการป้องกัน และการแก้ไขปัญหาคาติยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง ปัจจัยการป้องกัน และการแก้ไขปัญหาคาติยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิงในชุมชน สังคมไทยปัจจุบัน ให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวค่อนข้างมาก แต่ในทางปฏิบัติคนทั่วไป มักจะเห็นความสำคัญของครอบครัวก็ต่อเมื่อเกิดปัญหาขึ้นแล้ว ซึ่งเมื่อถึงตอนนั้นครอบครัวก็อ่อนแอเกินกว่าจะเป็นที่พึ่งหรือปกป้องดูแลคนในครอบครัว ปัญหาสาเหตุมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงและส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ หลายด้าน อาทิ ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความเชื่อ ความคติวิถีชีวิต และอาชญากรรม ดังนั้นการแก้ไขปัญหาคาติยาไอซ์จึงต้อง ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและจำเป็นที่หน่วยงานต่าง ๆ จะต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักถึงความสำคัญของยาเสพติด การทำความเข้าใจสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับประชาชนในชุมชนเพื่อให้เป็นเครือข่ายในการปฏิบัติงาน วางแผนงานบริหารจัดการด้านงบประมาณและบุคลากรร่วมกัน รวมทั้งประสานงานกับหน่วยงาน ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องการปฏิบัติการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาติยาไอซ์ให้เกิดประสิทธิผล ตามเป้าหมายในหลายด้าน ทั้งด้านสังคมวัฒนธรรม ด้านกฎหมาย ด้านการบริหารจัดการ ด้านรูปแบบ และกระบวนการแก้ไขปัญหาคาติยาไอซ์ โดยเฉพาะปัญหายังคงทวีความรุนแรงมากขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นหญิง จากผลกระทบของการใช้ยาเสพติดที่ได้กล่าวมา

ใช้หลักการป้องกัน คุ่มครอง สังคมมนุษย์ชน พินฟู มาตราการ

- ป้องกัน ให้ไม่เสพ ไม่ค้า ไม่กลับไปเสพซ้ำอีกและพึ่งพาตนเองและสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมในทางที่ถูกต้องได้โดยคนในชุมชนด้วยวิธีของชุมชนเองซึ่งต่างจากวิธีการของทางราชการ

- คุ่มครอง ทางสังคมมนุษย์ชน เศรษฐกิจ การดำเนินการทางกฎหมายโดยประชาคมของคนในชุมชนอย่างแท้จริง หน่วยงานราชการเป็นเพียงผู้สนับสนุน

- พินฟู ส่งผู้เสพเข้ารับการพินฟูในค่ายบำบัด เพื่อให้เลิกยา พินฟู ฝึกอบรมวินัย กติกาสังคม การใช้ศาสนาหล่อหลอมจิตใจ โดยยึดหลักสันติวิธีในการแก้ไขปัญหาคาติยาไอซ์ หลักการให้ความสำคัญร่วมเป็นพลังดูแลสังคม เรียนรู้จัดการปัญหาเพื่อคนในชุมชน

- ชุมชนดูแลชุมชนเองโดยใช้มาตรการทางสังคมเป็นหลัก ไม่ใช่ใช้มาตรการทางกฎหมาย

การแก้ไขปัญหาคาติยาไอซ์ต้องทำแบบพหุภาคีโดยยึดรากฐานของชุมชน ที่ชุมชนร่วมกันคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบแก้ไขปัญหาคาติยาไอซ์ขององค์กรวม มีความหลากหลายต่อเนื่องโดยใช้กลไกการทำงานแบบเครือข่าย โดยมีกลไกภาครัฐ ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม ร่วมกันทำงานอย่างเข้มแข็ง ใช้หลักการป้องกัน คุ่มครอง สังคมมนุษย์ชน พินฟู มาตราการ ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิรูปนโยบายยาเสพติดโดยการนำนโยบายการลดทอนความเป็นอาชญากรรม จากการปราบปราม เป็นการบำบัด ออกแบบกระบวนการแก้ไขปัญหาคาติยาไอซ์ให้มีการจำแนกว่าการเสพและครอบครองแบบไหนคือ อาชญากรรม แบบไหนคือ อาการป่วยที่ต้องได้รับการรักษา และมาตรการแบบไหนที่สมเหตุสมผลต่อฐานความผิด เน้นที่มาตรการทางสาธารณสุขโดยให้ความสำคัญต่อกระบวนการบำบัด และพินฟูสุขภาพจากพิษสารเสพติด (Treatment) ลดอันตรายจากยาเสพติด (Harm Reduction) และลดการพึ่งพาสารเสพติดของผู้ใช้ยาเปิดโอกาสให้ผู้พึ่งพาสารเสพติดสามารถอยู่ร่วมหรือกลับเข้าสู่สังคมได้อีกครั้งหนึ่ง

สรุป หากภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน แก้ไขปัญหาคาติยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิงไม่อาจกล่อมเกลาคาติยาไอซ์กลับตัวเป็นคนดีได้ ก็ควรที่จะปฏิบัติต่อวัยรุ่นหญิงที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาไอซ์ ด้วยวิธีการที่แตกต่างไปจากผู้ใหญ่ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับปัญหาคาติยาไอซ์ กล่าวคือ รัฐไม่ควรลงโทษเด็กหรือวัยรุ่นหญิงด้วยวัตถุประสงค์เพื่อให้เข็ดหลาบ เพื่อเป็นการแก้แค้นหรือเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่น แต่ควรมุ่งให้การสงเคราะห์อบรมป้องกัน คุ่มครอง พินฟู ให้กลับตัวเป็นคนดียิ่งกว่ามุ่งการลงโทษทางอาญา และในการพิจารณาว่าควรลงโทษหรือไม่ ใช้วิธีการอย่างใดจึงจะทำให้วัยรุ่นหญิงกลับตนเป็นคนดีได้นั้น ควรพิจารณาวัยรุ่นหญิงเป็นรายกรณีไป เพราะการกระทำความผิดทางอาญาของวัยรุ่นหญิงย่อมมีสาเหตุแตกต่างกัน หากมีวิธีการใดที่จะทำให้วัยรุ่นหญิงกลับตัวเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องลงโทษก็ควรใช้วิธีการนั้นแทนการลงโทษ

5. การประเมินรูปแบบการป้องกัน และการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง

การพัฒนาแบบการป้องกัน และการแก้ไขการติดยาไอซ์ของวัยรุ่นหญิง ตามแนวคิด ทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรมทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องศึกษาโครงการครู D.A.R.E โครงการนำร่องในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนหลาย ๆ พื้นที่ เปรียบเทียบกฎหมายบทลงโทษความผิดของประเทศไทยกับต่างประเทศ โดยเล็งเห็นผลรับที่กลุ่มวัยรุ่นหญิง ครอบครัว ชุมชนจะได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้องคุ้มค่ากับบุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์ เวลาที่ใช้ไปทั้งหมดอย่างคุ้มค่า โดยการนำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร “ข้าราชการ ไม่ว่าจะทำอยู่ในตำแหน่งใด ระดับไหน มีหน้าที่อย่างไร ล้วนแต่มีส่วนสำคัญอยู่ในงานของแผ่นดินทั้งสิ้น ทุกคน ทุกฝ่าย จึงไม่ควรจะถือตัวแบ่งแยก หากต้องยกย่องนับถือให้เกียรติกัน สมควรสมาน ร่วมมือร่วมความคิดกันให้การปฏิบัติ บริหารงานของแผ่นดินดำเนินไปอย่างมีเอกภาพ และได้ผลที่พึงประสงค์สมบูรณ์พร้อมทุกส่วน” และพล.ต.ท.สมหมาย กองวิสัยสุข ได้กล่าวว่า “ทุกวันนี้บ้านเมืองเป็นทางผ่านของพวกค้ายาเสพติด จึงต้องพยายามอย่างหนักไม่ให้ประเทศอื่นเขามาตำราเราว่าสนับสนุนการค้ายาเสพติด และต้องทำให้เพื่อนบ้านหรือประเทศอื่น ๆ รู้ว่าเราไม่ได้เป็นอย่างไร เขาคิด แม้จะเป็นตำรวจ ไม่ใช่พนักงานทูต แต่ชีวิตหนึ่งถ้ามีโอกาสก็ต้องทำหน้าที่แทนกันได้ด้วยวิถีแบบของเรา ที่เราต้องทำงานกันหนักขนาดนี้เพราะพวกค้ายาไม่เคยหยุดเลยสักวันเดียว ซึ่งพอพวกมันขยัน เราก็แค่ต้องขยันมากกว่ามันหน่อยเท่านั้นเอง” เพื่อเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะยาไอซ์ที่มีการจับกุมได้จำนวนมากขึ้นเนื่องจากราคาถูก และกลุ่มผู้เสพยาที่เป็นเยาวชน/วัยรุ่นที่อายุต่ำกว่า 10 ปี จนดูว่าจะเป็นภัยต่อสังคมและยากที่จะแก้ไขปัญหากหากไม่มีการร่วมมือจากประชาชน ชุมชน โรงเรียน องค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่มีบทบาทสำคัญของภาคีเครือข่าย และการเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ (Strategy Partnership) แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

สรุปการดำเนินการป้องกัน การแก้ไขปัญหายาเสพติดควรได้รับความร่วมมือจากชุมชน องค์กรหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับสารเสพติด ทำให้การดำเนินงานป้องกันแก้ไขสารเสพติดมีความสำเร็จและมีความยั่งยืนมากขึ้น เน้นการป้องกันการใช้สารเสพติด ลดความเสี่ยงในการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น ส่งเสริมให้วัยรุ่นมีภูมิคุ้มกันในตนเอง เพื่อเป็นแนวทางการป้องกัน และแก้ไข ผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ว่า ประเทศไทยยังมีสถานการณ์ปัญหายาเสพติดที่รุนแรงอยู่ ซึ่งอาจจะเกิดจากเหตุผลว่า มีมาตรการทางอาญาอย่างเข้มงวดในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยพิจารณาได้จากระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หน่วยงานทั้งในภาครัฐหลายหน่วยงาน ฝ่ายทหาร ตำรวจ และสำนักคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทำงานแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย ที่เน้นมาตรการบังคับโทษและการคุมขัง หน่วยงานภาครัฐเป็นกลไกสำคัญในการออกกฎหมาย นโยบายต่าง ๆ ที่บางหน่วยงานไม่สามารถปฏิบัติได้ก็ยังคงใช้อำนาจในทางที่ผิด มีระบบอุปถัมภ์เอื้อผลประโยชน์ต่อกัน มีการแทรกแซงจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่คุ้มครอง ป้องกัน ปราบปรามดูแลทุกข์ สุขของประชาชนกลับผิดกฎหมายเสียเองจึงทำให้กลไกในการแก้ไขปัญหายาไม่เดินหน้า หรือแก้ไขปัญหายาไม่ได้เลย

8. องค์ความรู้ใหม่

1. การแก้ไขปัญหาคอร์ปชั่น ระบบอุปถัมภ์ การเอื้อประโยชน์ให้กับผู้มีอำนาจในการแก้ไข ปราบปรามยาเสพติดอาจจะทำให้ปัญหาที่มีอยู่ไม่ได้รับการแก้ไขที่ถูกต้องวิธี
2. นำการแก้ไข ปราบปราม บำบัดยาเสพติดในแต่ละประเทศมาเป็นแนวทางปรับใช้เพื่อการพัฒนาที่เหมาะสม
3. แนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ใช้วิธีการปราบปราม หรือจะใช้วิธีบำบัดไม่สามารถแก้ไขปัญหามีอยู่จริงให้หมดไปได้หากไม่ได้รับความร่วมมือในทุกภาคส่วน

9. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. สร้างการรับรู้และเพิ่มภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็ก/วัยรุ่น
2. สร้างพื้นที่ปลอดภัย โดยการดูแลช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยง
3. บำบัดรักษายาเสพติด นอกจากการบำบัดรักษาในระบบปกติ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การนำนโยบายการลดทอนความเป็นอาชญากร นโยบายการลดอันตรายจากยาเสพติดที่ใช้หลักการบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกาย และจิตใจ มากกว่าการปราบปรามซึ่งการใช้มาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวด และการให้ความสำคัญกับการลงโทษ การเอาผิด และการคุมขัง สถานการณ์ปัญหาจึงทวีความรุนแรง และก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนแก่ผู้ต้องหาในคดียาเสพติดอย่างมาก ผู้ต้องขังล้นเรือนจำ การนำผู้ต้องขังยาเสพติดไปรวมกันทำให้ยากต่อการแก้ไข ควบคุม ควรพิจารณาเพิ่ม ดังนี้ (1) รัฐบาลควรนำเอาหลักการแก้ไขวัยรุ่นหญิงดัดยาไอซ์ของต่างประเทศที่ได้ผลดี (2) พิจารณาทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องว่ามีมากมายเกินความจำเป็นหรือไม่ และกฎหมายเหล่านั้นสามารถแยกผู้เสพ ผู้ค้าจำหน่ายรายใหญ่ออกจากกันได้หรือไม่อย่างไร

รายการอ้างอิง

- กรมการแพทย์. (2562). แนวทางการดำเนินงานการบำบัดฟื้นฟูโดยมีส่วนร่วมของชุมชน. นนทบุรี
กระทรวงมหาดไทย. (2564, 18 สิงหาคม). กรมการปกครอง โครงการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน.
<https://multi.dopa.go.th/modules/news>
กระทรวงสาธารณสุข. (2564, 26 สิงหาคม). แผนขับเคลื่อนเพื่อรองรับร่างกฎหมายใหม่. <https://www.thaigov.go.th>
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2564, 26 สิงหาคม). ผลการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศประจำปี 2564 สำนักปราบปรามยาเสพติด
กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด บช.ปส. <https://www.oncb.go.th>
สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ. (2565, 18 สิงหาคม). ไทยแชมป์จับยาบ้า-ยาไอซ์มากที่สุดในเอเชีย
ตะวันออกและอาเซียนในปี 2021. <https://www.bbc.com>
อรรถัย กักผล. (2555, 18 สิงหาคม). การมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับผู้บริหารท้องถิ่นสถาบันพระปกเกล้า. <https://www.kpi.ac.th>
Cohen, JM; & Uphoff ; N.T. (1980). *Rural development Participation: Concept and Measures for Project Development committee Center for International Studies*. Cornell University.
Nastasi, B.K. & Schensul, S.L. (2005). Contributions of qualitative research to the validity of intervention research. *Journal of School Psychology, 43*(3), 177-195. <https://psycnet.apa.org>
Shery R. Arnstein. (1969). A Ladder of Citizen Participation. *Journal of the American Planning Association, 33*(2), 34-50. <https://edisciplinas.usp.br>